

pod poz. C. po Nr. 1 umieszcza się jako Nr. 1-a wyrazy: „Cieszyn — Państwowa 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa ze specjalną klasą czwartą o kierunku ekonomiczno-handlowym”;

pod poz. C. Nr. 2 zamiast wyrazów: „Katowice — Szkoła Budownictwa Związku Samodzielnych Polskich Budowniczych na Śląsku (3 kursy nauki)” umieszcza się wyrazy: „Katowice — Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe — szkoły średnie: techników - mechaników, elektrotechników, techników budowlanych, techników drogowych, techników-chemików (4 kursy nauki)”;

pod poz. C. po Nr. 2 umieszcza się jako Nr. 2-a wyrazy: „Katowice — 2-letnia Szkoła Ekonomiczno-Handlowa Towarzystwa Szerzenia Wiedzy Handlowej”;

pod poz. C. po Nr. 2-a umieszcza się jako Nr. 2-b wyrazy: „Katowice—Miejska 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa ze specjalną klasą czwartą o kierunku ekonomiczno-handlowym”;

pod poz. C. po Nr. 3 umieszcza się jako Nr. 3-a wyrazy: „Królewska Huta — Miejska 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa ze specjalną klasą czwartą o kierunku ekonomiczno-handlowym”;

pod poz. C. Nr. 4 zamiast wyrazów: „Rybnik — 4-letnia Koedukacyjna Szkoła Handlowa Izby Handlowej w Katowicach (4 kursy nauki)” umieszcza się wyrazy: „Rybnik — 3-klasowa Koedukacyjna Szkoła Handlowa Izby Handlowej w Katowicach ze specjalną klasą czwartą o kierunku ekonomiczno-handlowym”.

XIII. W województwie tarnopolskiem:

pod poz. A. przed dotychczasowym Nr. 1 umieszcza się jako Nr. 1 wyrazy: „Borszczów — Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Szkoły Średniej”. Dotychczasowy Nr. 1 otrzymuje Nr. 1-a.

XIV. W województwie warszawskiem:

pod poz. A. Nr. 5 skreśla się z wykazu wyrazy: „Grodzisk Mazowiecki — Gimnazjum Koedukacyjne Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich”;

pod poz. A. Nr. 25 zamiast wyrazów: „Sochaczew — Gimnazjum Koedukacyjne Wydziału Powiatowego Sejmiku Sochaczewskiego” umieszcza się wyrazy: „Sochaczew — Sejmikowe Gimnazjum Koedukacyjne im. Fryderyka Chopina”.

XV. W mieście stołecznem w Warszawie:

pod poz. A. Nr. 17 zamiast wyrazów: „Gimnazjum Męskie im. Edwarda Rontalera, utrzymywane przez Ewelinę Rontalerową” umieszcza się wyrazy: „Gimnazjum Męskie im. Edwarda Rontalera, Spadkobierców ś. p. Eweliny Rontalerowej”;

pod poz. A. Nr. 32 zamiast wyrazów: „Gimnazjum Męskie im. Magnusa Kryńskiego, utrzymywane przez Szymona Kryńskiego” umieszcza się wyrazy: „Gimnazjum Męskie im. Magnusa Kryńskiego, utrzymywane przez Michała Kryńskiego”;

pod poz. A. po Nr. 34 umieszcza się jako Nr. 35 wyrazy: „Gimnazjum Męskie Spółki z ogr. odp. „Laor”;

pod poz. C. Nr. 7 skreśla się końcowe wyrazy w nawiasie: „i praktyka jednoroczna”.

XVI. W województwie wileńskiem:

pod poz. A. Nr. 13 Wilno, zamiast wyrazów: „Prawosławne Seminarjum Duchowne Męskie” umieszcza się wyrazy: „Państwowe Prawosławne Seminarjum Duchowne”;

pod poz. C. Nr. 2 skreśla się końcowe wyrazy w nawiasie: „i praktyka jednoroczna”;

pod poz. C. po Nr. 2 umieszcza się jako Nr. 2-a wyrazy: „Wilno — 4-letnia Męska Szkoła Handlowa Stowarzyszenia Kupców i Przemysłowców Chrześcijań”;

pod poz. C. po Nr. 2-a umieszcza się jako Nr. 2-b wyrazy: „Wilno — Instytut Nauk Handlowo-Gospodarczych — Wydziały: Ogólno-Handlowy i Rolniczo-Handlowy (3-letni kurs nauk)”.

XVII. W województwie wołyńskiem:

pod poz. A. Nr. 14 zamiast wyrazów: „Równe — I-sze Gimnazjum Koedukacyjne z polskim językiem nauczania Bencjona Goldfelda i Lazara Perela” umieszcza się wyrazy: „Równe — Gimnazjum Koedukacyjne z polskim językiem nauczania Żydowskiego Towarzystwa Rodzicielskiego „Oświata”;

pod poz. A. po Nr. 15 umieszcza się jako Nr. 15-a wyrazy „Równe — Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Szerzenia Oświaty wśród Żydów”;

pod poz. A. po Nr. 15-a umieszcza się jako Nr. 15-b wyrazy: „Równe — Gimnazjum Koedukacyjne z ukraińskim językiem nauczania Teodora Piekarskiego”;

pod poz. C. po Nr. 2 umieszcza się jako Nr. 3 wyrazy: „Łuck — Koedukacyjne Liceum Handlowe Polskiej Macierzy Szkolnej”.

W części II.

V. W województwie wileńskiem:

Nr. 1 Wilno po wyrazach: „Instytut Nauk Handlowo-Gospodarczych” dodaje się w nawiasie: „(Wydział Samorządowy)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

627.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 lipca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie niektórych należności funduszu obrotowego reformy rolnej.

Na podstawie cz. 2 art. 25 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o funduszu obrotowym reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 236) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy spłacie należności z tytułu pożyczek udzielonych z Państwowego Funduszu Kredytu na meljoracje rolne (punkt a art. 14 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o funduszu obrotowym reformy rolnej Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 236) stosowane będą ulgi określone w § 2 — 5.

§ 2. Egzekucję należności płatnych przed dniem 1 stycznia 1932 r., a nieuiszczonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wstrzymuje się do dnia 1 października 1932 r. Państwowy Bank Rolny może zarządzić dalsze wstrzymanie egzekucji tych należności najdalej do 1 października 1934, jednak tylko w odniesieniu do tych dłużników, którzy nie będą zalegać z uiszczeniem rat przypadających z tytułu tej samej należności w latach 1932, 1933 i 1934.

§ 3. Oprocentowanie należności z tytułu pożyczek określonych w § 1 w ratach płatnych w roku 1932 obniża się o 1% w stosunku rocznym.

§ 4. Okres spłaty pożyczek określonych w § 1 może być na skutek podań dłużników przedłużony, nie więcej jednak niż o 3 lata, przyczem przedłużenie okresu spłaty nie ma wpływu na ustalony przy udzieleniu pożyczki termin płatności pierwszej raty pożyczki.

§ 5. Niezależnie od postanowień § 4, Państwowy Bank Rolny może odraczać termin płatności poszczególnych rat pożyczek w wypadkach klęsk żywiołowych lub nieurodzaju oraz w wypadkach wyjątkowych, w których stwierdzone zostanie, że dłużnik z wykonanych meljoracyj nie odniósł przewidywanych korzyści. Termin płatności raty odroczonej nie może być późniejszy niż termin płatności ostatniej raty pożyczki, a jeżeli odroczeniu ulega ostatnia rata — okres odroczenia nie może przekraczać lat 3. Udzielając odroczenia Państwowy Bank Rolny ustali równocześnie sposób spłaty odroczonej raty oraz odsetek.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

628.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy niektórych rodzajów narzędzi mierniczych przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. Obowiązkowi legalizowania przed przeznaczeniem do sprzedaży lub oddaniem do użytku podlegają nowe (nowowyrobiane) narzędzia miernicze wyrobu krajowego następujących rodzajów:

- 1) przymiary bławatne,
- 2) suwaki miernicze zwyczajne (do mierzenia średnic okrągłego materiału leśnego),
- 3) przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi i zwierząt,
- 4) przyrządy do mierzenia długości drutu i materiałów bławatnych,
- 5) przyrządy do pomiaru powierzchni skór,
- 6) pojemniki zwyczajne,

- 7) pojemniki dokładniejsze,
- 8) menzury zwyczajne (cylindry miernicze),
- 9) przyrządy do mierzenia objętości płynów,
- 10) przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową,
- 11) posiadające oznaczenia miary (wzorcowane) bańki (konwie) do mleka,
- 12) odważniki użytkowe zwyczajne,
- 13) odważniki użytkowe dokładniejsze,
- 14) wagi dźwigniowe z wyjątkiem a) wag dostosowanych do celów, wymagających dokładności wyższej od przepisanej dla wag handlowych dokładniejszych, b) wag uchylanych do listów i chemikalijskich o udźwigu do 50 dkg włącznie i c) wag automatycznych (przepływomierzy, np. typu „Chronos”, „Libra” i t. p.),
- 15) wagi sprężynowe osobowe zaopatrzone w automat do pobierania opłat,
- 16) gazomierze do gazu sztucznego,
- 17) gęstościomierze zbożowe (przyrządy do mierzenia masy właściwej czyli gęstości zboża w stanie zsypanym),
- 18) taryfowe amperomierze maksymalne,
- 19) liczniki energii elektrycznej,
- 20) transformatory miernicze z wyjątkiem tych, które posiadają na tabliczce, umocowanej na transformatorze, na której podana jest jego przekładnia, napis: „przyłączanie liczników wzbudzone”, oraz z wyjątkiem tych transformatorów, które są wmontowane do innych przyrządów.

§ 2. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnoszących przepisów, odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do sprzedaży, przyczem do uzyskania legalizacji obowiązany jest wytwórca. Wypuszczenie takich narzędzi mierniczych z wytwórni przed zalegalizowaniem może nastąpić tylko za zezwoleniem władz legalizacyjnych. Sprzedawcom wyżej wskazanych narzędzi mierniczych wolno je przechowywać na sprzedaż i sprzedawać tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby z taką, której ważność wygasła.

Jeżeli nabywcą liczników energii elektrycznej wyrabianych w kraju jest elektrownia, uprawniona do legalizacji liczników energii elektrycznej lub posiadająca prywatny punkt legalizacyjny do legalizowania tych liczników, to liczniki te mogą być przez wytwórcę dostawione elektrowni niezalegalizowane. To samo dotyczy innych przyrządów do mierzenia energii elektrycznej, jeżeli ich nabywcą jest elektrownia, posiadająca prywatny punkt legalizacyjny do legalizowania tych przyrządów; dotyczy to również transformatorów mierniczych, jeżeli nabywcą ich jest elektrownia, posiadająca prywatny punkt legalizacyjny do legalizowania transformatorów mierniczych.

§ 3. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1, tych rodzajów, których legalizacja, w myśl odnoszących przepisów, odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, wolno przechowywać na sprzedaż nielegalizowane, lecz tylko legalne w rozu-